

PILOTS QUE SE'N VAN, VAGUES DE ZEL, MALESTAR A LA BRUNETE: ALLAU DE PROBLEMES PER AL MINISTERI DE DEFENSA

Els militars, descontents

Durant les últimes setmanes s'han produït una sèrie de fets que han demostrat la clara situació d'inestabilitat que travessa l'exèrcit espanyol. Un exèrcit que s'ha volgut reformar massa ràpidament, tenint en compte els seus 'antecedents', i que ara comença a mostrar les seves esquerdes i punts més febles.

David Pallejà Rosich

Primers van ser les vagues de zel dels pilots de l'exèrcit de l'aire com a protesta pel processament de dos aviadors implicats en un accident aeri; després, les mobilitzacions del personal civil del Ministeri de Defensa, més tard pilots d'aviació militar demanen la baixa per anar a l'aviació civil, i recentment el malestar dels oficials de la divisió cuirassada Brunete descontents amb l'aplicació de la nova Llei de Personal Militar.

Tots aquests fets s'han produït durant el passat mes d'octubre i cadascun d'ells és independent de l'altre, però demostren que el personal militar, en general, per primera vegada està descontent amb la institució militar i amb el que actualment representa en comparació a èpoques passades.

El fins ara ministre de Defensa, Narcís Serra, passarà a la història per haver sabut transformar un exèrcit digne d'un 23-F i africanista en un exèrcit modern i de nivell europeu. Però del que s'ha oblidat Narcís Serra és que transformar el material no és suficient, també s'han de transformar i modificar les estructures.

Èpoques passades

Per a un exèrcit catorze anys són pocs encara per estar en una democràcia. L'exèrcit espanyol ha fet passos de gegant en la seva modernització i democratització, i això ha

implicat la pèrdua de certs privilegis socials propis d'un exèrcit de dictadura. No fa ni vint anys encara que, en sentir «usted no sabe con quien está hablando», tothom tremolava. L'exèrcit era un col·lectiu consentit per la dictadura, amb molts privilegis, i ara els militars han hagut de fer la seva adaptació a la nova situació de democràcia.

Ara tot és diferent, un militar no té més avantatges socials que una persona civil, més bé al contrari. Ara els militars han de treballar de valent per mantenir al dia un exèrcit modern que requereix entrenament, aprenentatge, estudi i preparació, sobretot després d'entrar a l'OTAN. Però el que sí que es pot comparar encara a les èpoques passades dels militars és el sou que tenen, desfasat totalment en comparació als exèrcits professionals europeu i nord-americà. No és estrany que un pilot d'aviació vulgui demanar la baixa per anar a l'aviació civil on li donarien cinc vegades el seu sou de militar.

Mal aprofitament

Es diu repetidament que l'exèrcit espanyol no serveix per res, està desfasat, no té materials moderns, etc. Però això no és del tot exacte. A l'aviació, per exemple, li sobren la meitat dels avions de caça que té. Amb 72 F-18 n'hi ha més que suficients per a controlar tot el Mediterrani occidental, a més dels 65 Mirage. El que passa és que s'entrega un material molt modern, però no hi ha ni capacitat ni preparació per a

Narcís Serra, que ha sabut renovar el material

aprofitar-lo. Avui només es poden posar en funcionament 35 d'aquests 72 F-18 perquè no hi ha prou pilots, tècnics, ni mecànics. Cada un d'aquests enginys aeris necessita 17 tècnics, a més del pilot, per a alçar-lo de terra, i ara com ara no es disposa d'aquesta plantilla de professionals, i els pocs de què es disposa estan desmotivats i a disgust. D'altra banda, les instal·lacions en què es troba tot aquest material ultramodern són tan defectuoses que els propis oficials han fet una vaga de zel per protestar i donar un toc d'atenció. Són instal·lacions que permeten que un avió F-18 xoqués contra un Hércules el novembre de l'any passat. Tot això ha coincidit amb una campanya electoral que

mantenir-se en files durant un cert nombre d'anys».

Malestar a la Brunete

Durant la setmana passada el malestar dels oficials de la divisió cuirassada Brunete de Madrid es va fer notar clarament. Les protestes eren degudes al fet que el defensor del poble no va presentar recurs contra la Llei de Personal Militar, una llei que agrada a pocs però que és necessària si es vol que l'exèrcit es modernitzi, sigui pràctic i funcional.

Un fet molt significatiu de la polèmica i que demostra l'actual situació dels militars és que per a protestar sobre aquests fets un grup de tinentes van presentar els seus superiors quatre mesures a aplicar: «Estricta compliment de les reials ordenances, compliment rigorós de l'horari laboral, no a les hores extra a les casernes, i denúncia pública de qualsevol tipus d'abús dels caps amb comandament sobre la tropa». Si aquestes són les mesures de pressió i de protesta, és difícil d'imaginar quina és la situació de normalitat d'aquesta divisió.

A més, sembla que el que més molesta el personal de la Brunete de la nova Llei de Personal Militar és el fet que se'ls pugui traslladar fora de Madrid, on ja no es necessària aquesta divisió des de fa catorze anys.

Plantada de F-18

Fa dues setmanes els pilots dels F-18 van fer una «vaga de zel» per manifestar el seu descontent amb el processament de dos companys involucrats en un accident d'un F-18 i un Hércules i que no va tenir víctimes, a Saragossa. El jutge militar de Saragossa va processar els dos pilots del F-18 i un controlador per un possible delictes contra «els deures de la navegació aèria»; els ha exigint una fiança solidària de 750 milions de pessetes i ha sol·licitat penes que van dels dos mesos als quatre anys. Els pilots se senten indefensos i sense suport judicial i creuen que aquestes mesures s'haurien de prendre contra el Ministeri de Defensa. A més, per a poder suspendre els vols i així manifestar la seva protesta sobre aquests fets, els pilots van fer servir com a pretext que els avions no estaven en condicions per a volar, perquè tenen constitucionalment prohibit l'exercici de la vaga. □

FRANCESC I CISCAR

xèrcit espanyol, no ha aconseguit canviar-ne les estructures.

s'ha caracteritzat per un fet comú a la majoria de les opcions polítiques: la proposta d'escurçar, en major o menor grau, el servei militar obligatori alhora que es professionalitzi cada vegada més l'exèrcit.

Dels F-18 als DC-9

El Tribunal Suprem ha donat la raó al Ministeri de Defensa en el conflicte del pilot Juan Bautista Pérez Francés, a qui se li va negar la baixa de l'exèrcit de l'aire per a poder anar a treballar en les línies d'aviació civil. En els últims mesos quasi un centenar de pilots havien demanat el mateix, i fins ara només ho han aconseguit uns quaranta.

Per al Ministeri de Defensa for-

mar a un pilot d'avions de caça li representa unes despeses d'uns 25-30 milions de pessetes i el pilot rep com a sou unes 170.000 pessetes mensuals. A una companyia aèria contractar un pilot militar li suposa incorporar a la seva plantilla un pilot molt expert i molt ben entrenat *gratuitament* al qual se li paga un sou de 600.000 pessetes mensuals com a mínim, que ben bé poden arribar al milió si els vols són transoceànics. No és estrany, doncs, que els pilots vulguin fer el canvi, que les companyies aèries ho aprofitin i que el ministeri es negui a acceptar-ho. La solució definitiva arribarà amb la Llei de Règim Militar, de pròxima aplicació, en la qual s'especifica que els «pilots de l'exèrcit hauran de